

מסורת הש"ס

(א) לקמן כד: (ב) (לעיל דף ג:),
(ד) פ"א ל"ג (ה) ז"ל ו"א
ובוא ר"ם ולישנא אחרינא,
(ו) ש"ך לעיל במשנה.

גליון הש"ס

גמ' צבוק וו KEM. היינו
אפעה טעם' סנהדרין טו
ע"כ ד"ה והנדרגס וכ"כ
הנדר"ק שמואל א יג יח:
שם דתגא צבוק. עיין
ירושלמי פ"ק דשבת הלכה
ג עלה דמתני' ללא ילא
החיט:

הגהות הגר"א

(א) תוֹס' ד"ה והנחש ט"ו
לאו בכל ט"ו. ג"כ ורמב"ם
חולק על זה:

ארבעה אבות פרק ראשון בבא קמא

כולם רבי ערפון ביא. וירשא לאו בחצר היצוק גמורה עסקינן משום הכי קמי אינה מועדת ודקא מחייב ליה אשן ורגל בחצר המיוחדת לנצוק לפירות ובקרו חצי נזק וחו לא משום דלשוחרים הוא רשות לשניהם וכר"ר דמאי: רמזי לה אין. כגון מירות וירקות: שאין

כולה רבי טרפון היא רישא בחצר המיוחדת
לפירות לאחד מהן ולזה ולזה לשוורים דלגבי
שן היא לה חצר הניזק ולגבי קרן היא
ירשות הרבים אמר רב כהנא אמירתה לשמעתא
קמיה דרב וביד מנהרדעא ואמר
ל' מי מצית מוקמת לה כולה כרבי טרפון
הקתי השן מועדת לאכול את הראוי לה
ראוי לה אין שאין ראוי לה לא ואי ר' טרפון
האמר משונה קרן בחצר הניזק נזק שלם
משלם אלא לעולם רבנן היא וחסורי מחסרא
והבי קתני חמשה תמים הן ואם הועדו
חמשתן מועדין ושן ורגל מועדין מתחילתן
והיכן העדתן בחצר הניזק מתקיף לה רבינא
הא קתני לקמן ⁶⁶שור המזיק ברשות הניזק
כיצד אי אמרת בשלמא איירי בה משום הכי
קתני כיצד אלא אי אמרת לא איירי בה מכי
כיצד אלא אמר רבינא חסורי מחסרא והכי
קתני חמשה תמים הן ואם הועדו חמשתן
מועדין ושן ורגל מועדין מתחילתן והוה שור
המועד ושור המזיק ברשות הניזק מחלוקת
ר' טרפון ורבנן ויש מועדים אחרים כיוצא
באלו הואב והארי הדרוב והברדלס והגמז
והנחש תניא נמי הכי ⁶⁷חמשה תמים הן ואם
הועדו חמשתן מועדין ושן ורגל מועדין
מתחילתן והוה שור המועד ושור המזיק
ברשות הניזק מחלוקת רבי טרפון ורבנן יויש
מועדין אחרים כיוצא באלו הואב והארי
הדרוב והגמז והברדלס והנחש איכא דרמו
לה מירמא תנן חמשה תמים וחמשה מועדים
ותו ליכא והאיכא הואב הארי והדרוב והגמז
והברדלס והנחש ומשני אמר רבינא חסורי
מחסרא והכי קתני חמשה תמים הן ואם
הועדו חמשתן מועדין ושן ורגל מועדין
מתחילתן והוה שור המועד ושור המזיק
ברשות הניזק מחלוקת רבי טרפון ורבנן ויש

בבולה רבי שרפון היא. הכא נמי גרסינן במיוחדת ללחד מהן לפירות ולא להו והו לשווים חומה המשמע הו לשניים הפירות פטור וא"כ תיפסות מהכא דפליגי בקושא דר' זירא ובפירוקא דלאני ועליל (דף טז.) הש"ס מסופק לאפשרים דגרסי להו ולא לשווים קשאי אפיכח דתיפסות וזה פליגי במיוחדת לשניים לפירות דחשיב ליה חצר הינוק אע"פ שיז שות למינק להניח שם שורי כ"ש היכא דלין מיוחדת לשווים כלל חשיב חצר הינוק ואע"פ שמיוחדת לשניים לפירות:

רד"י לה אין שאין ראוי לה לא
אין להקשות למה הא
דקדקאמר מועדם היינו לשלם מן העליה
ושאין רלוי לה אע"פ שמשלם י"ג
טרופן אינו מועד לשלם מן
העליה כדאמרין בפ"ג (דף י"ה)
העלוי מועד שאין על זה כדאמרין
הירוש' אינו מועד ויש אורחיים מועד
ויבא קמילגני דמר סבר מגופו ומר
סבר מן העליה דע"כ שאין רלוי
ללא מועד י"ג אם חצי נוק דלקמן
פ"ג (דף י"ט) בדיל קמי י"ג שן
האמרין דאין מועד אלא כלים משלמתי
העלוי נוק: **והנחש** היי"א
שעדיין. [א] ללא בכל ענין חק
משעבי מועדים אלא כל חזיר במדי
אורחיה כגון שגא וזב וערף אר
ודם או טרף להניח אצל במדי
ללא אורחיה כגון ארי שטרף ואכל
היו שאר היקות ללא אורחיה לא
מועדים אלא משלמתי ח"י ובמדי
אורחיה משלם י"ג היינו דוקא
במדי הנזק אבל ברה"ר פטור דהו
כרה"ר כדאמר שמואל גמ' אר
כרה"ר דרם ואכל פטור ואפי' נחש
שאין נהגה מנשיכו כדאמרין בפ"ק
(דף ג.) שנתקבלו כל החיות
לאכל נהגה ואומרום מה הגהה הי
ק' מ"מ כיון לאורחיה במדי הו
כמו רגל ופטור ברה"ר ולא הו כמו
קוקן במד לאיעד אע"פ דמתבין
להוסיק מדמשיב ליה גבי ארתי:
רבי

באלו הואב והארי הדוב והנמר והברדלס והנחש:
אלעזר: לא שנו אלא פכין גדולים אבל פכין קטנים
מייע ליה הבהמה מועדת להלך כדרכה ולשבר
הבהמה ואת הכלים דלמא מן הצד איכא דאמרי
פכין גדולים הוא דלאו אורחיה אבל פכין קטנים
זו פכין קטנים נמי לאו אורחיה הוא מיתבי ולמעך
זה ואת הכלים אמר רבי אלעזר דלמא מן הצד
תנן ולא לרבוץ והתניא ולמעך את האדם ואת
אמר רבי אלעזר לא קשיא כאן בפכין גדולים כאן
ארי וכו': מאי ברדלס אמר רב יהודה נפרזא מאי
מיתבי רבי מאיר אומר אף הצבוע רבי אלעזר אומר
"צבוע זו אפא לא קשיא כאן בצבוע וזכר כאן בצבוע
ר לאחר שבוע שנים נעשה עמלף עמלף לאחר שבוע
לאחר ז' שנים נעשה קימוש קימוש לאחר שבוע שנים
שבוע שנים נעשה שד שדרו של אדם לאחר שבוע שנים
דלא כרע במודים אמר מר ר"מ אומר אף הצבוע
רבי

אחי: לישנא אחרינא ועיקר הוא מחני' בלבוש נקבה. ור"מ מוסקף
לבריה אחרת אלטרין לאוספי בהדיא. מפי מורי (יולא שמעתי:
אף

עין משפט
גר מצוה

קעג א מ' פ'א מל'
טקי ממון הל' ה
סגג עשין סו טוש"ע ח"מ
פ' שפט סעיף ו:
קעד ב מ' שס הלכה ו
טור ש"ע שס סעיף
ח:
קעד ג מ' שס הלכה ה
סגג שס טור ש"ע
שס סעיף ו ועיין שס
בטור:

רבינו חננאל

[illegible]

(א) פ"י רבינו הוא כלישטא
אחרינא שר רש"י וי"ל
(ב) לפינו ברירושלמי שס' אחת
תומיתא דרישא כ"י דתמית
שתמי.